Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25953
Copyright: Admont, Benediktinerstift

respondit dicens. Ego si fuissem qs eet pedes illi tenuissem.
Ceisdem martyri narrabat. quia cui eui portabat pon
dus ei minime sensissa. Nec mirum. Quom enim pondussen
tire poterat. qui portantem portabat. Qua in re pensandu
nobis quantum fraterna compassio ualeat. quantum nos
omipotenti dominus misericordie uiscera ciungant. Inde enim ei qui
est supra omnia propinquam. unde nos per compassionem proximi
etiam sub nos metipsos deponimus. In rebus corporalibus ne
mo alta tangit nisi qui extendit. in rebus uero spiritalibus certum est
quia quanto plus per compassionem attrahimur tanto altius ue
niunt propinquam. Ecce autem redemptori generis humani
ad edificationem nostram minime sufficit. quod in extremo
iudicio dicturum esse se prohibuit quamdiu fecistis uni de
bis fratribus meis minimis mihi fecistis. nisi ante iudicium hoc in
se ostendere quod dixissa. ut uidelicet demonstraret qua qs
quis nec bona opera indigentibus exhibere ei haec specialiter
impendit cui haec in amore exhibuerit. et tanto quisque
maiorem mercedem recipit. quanto nec eum despicit quam
plius despiciendus uidetur. Quod enim inhumana carne sublimius
carne xpi. quae est super angelos exaltata. et quod inhu
mana carne abiecta carne leprosi. et tumescentibus uulne
ribus scindit exhalantibus fetoribus impletur. Sed ecce in
specie lepsi apparuit. et is qui reuerendus est super omnia uide
ri despectus infra omnia dedignatur nisi est. Cur hoc. nisi ut
nos sensu tardiores admoneret quatenus quisque ei qui in celo
est festinat assistere. humiliari intra. et compati abiectis